

GENERALFORMSALING I FORENINGEN GARANTLOEKKEN, DEN 16. MARTS 2013

BERETNING

Indledning

2012 har været et forholdsvist stille år for foreningen Garantloekken. Vi trængte nok også til lidt fred og ro oven på tilmeldingen til gruppesøgsmålet. Men så meget fred og ro som vi fik i det meste af 2012, havde vi ikke behov for. Vi ville meget hellere have arbejdet noget mere, hvis vi dermed var kommet nogle skridt videre med vores sag.

Selvom foreningen havde et stille år, har vore advokater hen over året været i fuld gang med den juridiske del i sagen mod FS Finans (Finansiel Stabilitet), men der gik, efter vores mening, alt for lang tid imellem de forskellige tiltag. Hele dialogen mellem advokaterne foregik gennem Retten i Hjørring, og bortset fra FS Finans' advokats anmodning om udsættelse af det første svarskrift, var det Retten i Hjørring, der fastsatte tidsfristerne.

De forskellige skrifter, der blev udvekslet mellem advokaterne og Retten i Hjørring, var præget af meget jura. De mange specielle udtryk og henvisninger til de forskellige paragraffer kan, for de fleste af os der ikke er jurister, både være svære at forstå og at forholde sig til. Jeg vil derfor ikke forsøge at gå nærmere ind i betydningen af det, de skrev til hinanden, men overordnet set blot konstatere, at advokaterne ikke var enige om særlig meget i forbindelse med vores sag. Så der er helt sikkert udsigt til en meget spændende og måske også langvarig sag med en masse argumenter frem og tilbage, når sagen forhåbentlig snart kommer i gang.

For at I kan få et indtryk af, hvor mange skrivelser, det gennem året blev til og hvor lang tid, der gik mellem de forskellige skrivelser, vil jeg kort gennemgå tidspunkterne for, hvornår skrivelserne blev sendt frem og tilbage.

Derefter vil jeg sige noget om mine oplevelser i forbindelse med de to selvstændige sager, som to tidligere garanter i Løkken Sparekasse har rejst mod Finansiell Stabilitet ved Retten i Ålborg

Den juridiske del af arbejdet i 2012

Lige efter nytår 2012 fik vi fra vores advokater – LETT advokatfirma - besked om, at Retten i Hjørring den 30. december 2011 havde afsagt en udeblivelsesdom mod Løkken Sparekasse. En udeblivelsesdom er en dom, retten kan afsige, når modparten i en sag ikke afleverer et svarskrift efter at en sag er forkyndt – i vores tilfælde efter

at sagen var forkyndt i Statstidende. En udeblivelsesdom betyder, at modparten bliver dømt efter de påstande, som sagsøgeren har fremført, medmindre retten af egen drift finder dem helt uberettigede.

Det korte og det lange i det er, at Løkken Sparekasse blev dømt til at betale erstatning til dem, der havde tilmeldt sig gruppesøgsmålet – i alt ca. 114 mio. kr. + renter fra den 3. november 2008. Herudover blev sparekassen dømt til at betale 2,3 mio. kr. i sagsomkostninger.

Efter vores vurdering et stort skridt i den rigtige retning, men da vi på trods af dommen endnu ikke stod med vores penge i hånden, var vi tilsyneladende langt fra ved vejs ende. Vore advokater gik derfor straks i gang med at udarbejde en stævning mod FS Finans som, efter vores mening, er forpligtede til at dække det krav, vi havde fået dom for overfor Løkken Sparekasse.

Stævningen mod FS Finans blev afsendt til Retten i Hjørring den 8. februar 2012 og indeholdt kun en enkel påstand som lød sådan:

”FS Finans A/S tilpligtes over for dem, der tilmelder sig gruppesøgsmålet, at anerkende, at skulle dække de krav, inkl. renter, som Løkken Sparekasse, ved Retten i Hjørrings dom af 30. december 2011, er blevet dømt til at betale”.

Årsagen til, at vi først offentliggjorde dommen over Løkken Sparekasse samtidig med afsendelse af stævningen, var, at vi sammen med LETT skønnede, at det var den bedste måde at gøre det på af hensyn til sagens videre forløb.

Som udgangspunkt har man 14 dage til at svare på en stævning, men LETT oplyste os fra starten om, at vi nok skulle forvente, at der vil blive bedt om udsættelse en eller flere gange.

Det kom også til at holde stik. Retten havde fastsat en frist til den 15 marts 2012, men i et brev af 29. februar bad FS Finans’ advokat om en udsættelse på i første omgang 3 uger og muligvis yderligere en kort periode.

I et brev af 2. marts meddelte Retten i Hjørring, at de havde givet en frist til den 4. april.

Den 29. marts skrev FS Finans’ advokat til Retten i Hjørring, at det, henset til en forestående ferieperiode og til de interne drøftelser, de skulle have med FS Finans, vedrørende svarskriftes indhold, ikke var muligt for dem at færdiggøre et udkast til et svarskrift inden for den frist, Retten i Hjørring havde givet.

Allerede dagen efter svarede Retten i Hjørring, at man havde givet frist til den 25. april. Retten understregede dog i denne skrivelse, at såfremt svarskriftet ikke var

indleveret inden denne frist, kunne retten afsige dom i overensstemmelse med sagsøgerens påstand. Altså endnu en udeblivelsesdom.

Den 2. april skrev LETT til Retten i Hjørring og protesterede mod at give FS Finans yderligere frist. LETT skrev, at FS Finans havde været bekendt med sagens faktiske og juridiske omstændigheder i meget lang tid før udtagelse af stævningen, og at de mente, at FS Finans' behov for ferie samt koordinering af svarskriftet ikke kunne begrunde en yderligere fristudsættelse.

Men da Retten i Hjørring denne gang havde været hurtigt ude og allerede den 30. marts havde givet FS Finans frist til den 25. april, blev denne protest ikke taget til følge, så det var stadig fristen den 25. april, der var gældende.

Den 24. april sendte FS Finans' advokat så endelig sit svarskrift til Retten i Hjørring. Vi havde heldigvis nogle dygtige advokater til at tolke og besvare de mange juridiske henvisninger og for os uforståelige påstande.

Vi kunne dog konstatere at FS Finans afviste alle vores påstande og påstod frifindelse på alle punkter.

Den 30. april havde LETT en telefonsamtale med Retten i Hjørring vedrørende det videre forløb i sagen og skrev derefter en mail, hvori de anmodede retten om at fastsætte en frist for dem til at kommentere på de formelle dele af FS Finans' svarskrift. Vore advokater anmodede i samme mail også retten om, at der blev afholdt et telefonisk retsmøde, når deres kommentarer var modtaget af retten.

Den 1. juni sendte vore advokater det, der i de kredse hedder en replik, hvilket på godt dansk betyder, at de svarer på det vores modpart skrev i sit svarskrift af 24. april. I sagens natur var der også i dette skrift meget jura, men det var trods alt lidt lettere for os at forstå end det svarskrift, vi havde modtaget fra vores modpart.

Den 11. juni sendte FS Finans' advokat et brev til retten, hvori de henviste til vores replik og skrev, at de fastholdt alt hvad de tidligere havde skrevet. De anmodede venligst retten om at fastsætte en frist for afgivelse af yderligere processkrifter.

Den 26. juni skrev retten i et brev, at de havde modtaget replikken, og at de havde pålagt FS Finans' advokat at indlevere en såkaldt duplik – altså et svar på svaret - til retten senest den 26. august.

En duplik er den sidste mulighed, man har for at sende kommentarer direkte til en stævning.

Den 22. august fremsendte FS Finans' advokat den aftalte duplik til Retten i Hjørring.

FS Finans' advokat startede skriftet med at skrive, at han fastholdt alt, hvad han havde skrevet i sit svarskrift, men på trods af det, skrev han alligevel yderligere 13 sider i sin duplik. Det meste af det var, en gentagelse af det, han allerede skrev i sit svarskrift den 24. april.

Den 5. september fik vi en mail fra LETT, hvori der stod, at Retten i Hjørring havde indkaldt parterne i sagen til et telefonisk retsmøde den 1. oktober.

Den 1. oktober skrev LETT i en mail til os, at man på det telefoniske retsmøde ikke kunne blive enige med FS Finans, men at man dog havde aftalt at starte med at blive enige om hvor den kommende retssag skulle foregå. Vi havde i vore skrifter holdt på, at sagen skulle foregå ved Retten i Hjørring, og FS Finans havde holdt på, at den skulle foregå ved Retten i Roskilde. Denne uenighed er opstået, fordi sagen som udgangspunkt skal foregå der, hvor den sagsøgte hovedsæde var på det tidspunkt, sagen blev rejst.

Vore advokater skrev også, at begge parter nu ville få nogle korte frister til at komme med deres afsluttende korte bemærkninger til dette.

Korte frister i denne verden blev så, at vore advokater fik frist til den 29. oktober og FS Finans advokater fik frist til den 19. november, altså godt halvanden måned til endnu engang at skrive det de havde skrevet tidligere.

Begge advokater sendte deres processkrifter, vedrørende uenigheden om hvor sagen skulle foregå, inden for de givne frister, og vi kunne så kun vente på en kendelse fra Retten i Hjørring.

Den 5. februar 2013 afsagde Retten i Hjørring sin kendelse som lød på, at sagen skulle foregå ved Retten i Roskilde, fordi det var her, at FS Finans havde hovedsæde da sagen blev rejst.

LETT var ikke enig i denne kendelse og kærede den derfor den 18. februar til Vestre Landsret. Samtidig indledte LETT en dialog med Finansiell Stabilitets advokat om muligheden for at få hele sagen henvist til Vestre Landsret, for, ad den vej, at forsøge at undgå yderligere tovtrækkerier og tidsspilde og dermed komme frem til det væsentlige – altså selve sagen – hurtigst muligt.

Finansiell Stabilitet er lige nu i gang med at finde ud hvad deres holdning skal være til dette.

Set med vore øjne var det en ordentlig omgang for så lidt, men vi håber, at de forskellige processkrifter har gjort det helt klart for alle involverede, hvor vi og vores modpart står, således at man kan gå lige til sagens kernepunkter, når retten får berammet sagen. Bestyrelsen har ikke kunnet gøre så meget andet end at læse de mange skrivelser, der blev sendt mellem retten og de to advokatfirmaer.

Vi kender, i sagens natur, ikke det videre forløb i sagen, men vi har en formodning om, at vi nok skal igennem en ny tilmeldingsrunde. Vi har dog en tro på, at tilmeldingen bliver betydelig mere enkel denne gang, men man kan jo aldrig vide, hvad de finder på. Hvis det bliver aktuelt, vil alle medlemmer naturligvis modtage information, så alle der har været med i det første gruppesøgsmål, får mulighed for at komme med i det videre forløb.

Jeg vil i den forbindelse gerne minde om, at det er meget vigtigt, at vi har de korrekte oplysninger på alle vore medlemmer.

Sammen med alt det andet vi igennem tiden har oplevet, synes jeg godt, vi kan tillade os at sige, at Finansiell Stabilitet og især deres datterselskab, som både har heddet Løkken Sparebank, EBH Bank, FS Finans og som nu senest er fusioneret ind i selve Finansiell Stabilitet, gennem fire år har forsøgt at gøre livet svært for os.

Vi har mange gange undervejs forsøgt at få etableret et godt og konstruktivt samarbejde med dem, men vi har hver gang desværre måttet konstatere, at det ikke har kunnet lade sig gøre.

Det er der nok ikke så meget at gøre ved, men det har været rigtig træls for os at arbejde på den måde. Vi synes jo, at man burde kunne samarbejde selvom man er uenige.

De to garanters individuelle sager

Som det nok er de fleste bekendt, er der indtil videre to garanters, der har fået deres private sager vedrørende dårlig rådgivning i Løkken Sparekasse afgjort ved Retten i Ålborg og for den første sags vedkommende også ved Vestre Landsret i Viborg. Den første dom blev afsagt den 23. april 2012 og gav garanten fuldt medhold, hvilket betød, at garanten skulle have hele sin tabte garantikapital tilbage. FS Finans var naturligvis ikke enig i dommen og ankede den efter 14 dage til Vestre Landsret.

Dommeren i Retten i Ålborg lagde i denne sag i sin begrundelse og afgørelse blandt andet vægt på følgende:

1. at garanten på et møde udtrykkeligt havde sagt til sparekassens medarbejder, at hendes penge skulle placeres fuldstændig sikkert, og at sparekassens medarbejder som vidne bekræftede, at det kunne garanten udmærket have sagt på mødet.
2. at retten på denne baggrund fandt, at der påhvilede Løkken Sparekasse en forpligtelse til at rådgive garanten om de risici, der var forbundet med at tegne garantikapital samt at sikre sig tilstrækkeligt bevis for, at denne rådgivning blev ydet.
3. at der ikke kunne lægges afgørende vægt på de bilag, som FS Finans havde fremlagt, idet disse alene tjente til belysning af den sædvanlige fremgangsmåde ved tegning af garantikapital.

4. at retten under disse omstændigheder ikke fandt det godtgjort, at garanten havde modtaget tilstrækkelig rådgivning om de risici, der var forbundet med tegning af garantikapital – jævnfør herved også paragrafferne 4 og 5 i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder.
5. at det af FS Finans anførte ikke kunne føre til noget andet resultat.

Sagsøgerens advokat havde indkaldt en god ven af garanten som vidne, og Finansiell Stabilitets advokat havde indkaldt to tidligere medarbejdere fra Løkken Sparekasse som vidner.

Den første af de tidligere medarbejdere forklarede blandt andet, at han var godt kendt med sparekassens instrukser og interne procedurer. Han forklarede også at garanten var meget interesseret i garantiindskud, og at han havde haft noget materiale med herunder en brochure, der indeholdt oplysninger om, hvad det ville sige at være garant. Han kunne ikke huske så meget af detaljerne i det, der var foregået, men han var helt sikker på, at han havde fortalt garanten, at garantikapital var ansvarlig kapital og at den ville ryge først, hvis sparekassen kom i økonomiske vanskeligheder. Han sluttede dog sin vidneforklaring med at sige, at garantikapital dengang blev betragtet som 100 % sikkert, hvilket alle i bankverdenen var enige om.

Den anden af de tidligere medarbejdere forklarede blandt andet, at Løkken Sparekasse havde en intern instruks til medarbejderne vedrørende tegning af garantikapital. Ifølge instruksen skulle der, første gang en kunde tegnede garantikapital, udleveres eller sendes en speciel kvittering, kopi af sparekassens vedtægter samt seneste udgave af GarantNyt. Han sagde også, at der var tale om en mundtlig instruks, der blev gentaget på sparekassens ugentlige morgenmøder. Det var hans indtryk, at instruksen blev overholdt, og han var overbevist om, at det nævnte materiale blev sendt ud til kunderne.

Så langt så godt, men som nævnt blev denne dom anket til Vestre Landsret og blev behandlet den 15. februar 2013.

En ting er en byretsdom, en landsretsdom er noget helt andet, og vi var derfor meget spændte på, hvordan Vestre Landsret ville vurdere denne sag, ikke mindst fordi vi havde en klar fornemmelse af, at en landsretsdom godt kunne få en vis betydning for vores sag.

Så den 15. februar kørte jeg sammen med advokat Martin Kruhl fra LETT til Viborg for at overvære sagen.

En, på mange måder både spændende og interessant oplevelse for os begge.

Til denne sag havde Finansiell Stabilitet indkaldt endnu en tidligere medarbejder fra Løkken Sparekasse som vidne. Det fik de, efter min mening, ikke så meget ud af, for

hun kunne ikke huske så meget fra sin tid som rådgiver for den pågældende garant. Dette begrundede hun blandt andet med, at det var en kollega der havde haft mødet med garanten, så hun skulle derfor kun stå for det administrative arbejde i forbindelse med sagen.

Dommen blev afsagt den 14. marts, og landsretten frifandt Finansiell Stabilitet, hvilket betød at garanten alligevel ikke fik sin garantikapital frigivet.

Hun skulle til gengæld betale 63.840 kr. i sagsomkostninger.

Dommerne i Vestre Landsret lagde i denne sag i sin begrundelse og afgørelse blandt andet vægt på følgende:

1. at garanten under et møde var blevet orienteret om, hvad det ville sige at investere i garantikapital
2. at garanten i forbindelse med sit tidligere engagement i Spar Nord havde investeret bl.a. i bankaktier
3. at der, selvom det ikke havde været muligt at fremskaffe dokumentation for det, havde været fremsendt kvittering for indbetaling og sædvanlige kontooversigter, og at garanten havde været indkaldt til garantmøde, samt at hun havde mulighed for at stemme til repræsentantskabet
4. at det ikke var godtgjort at sparekassen havde begået fejl eller forsømmelser i sin rådgivning, og at der heller ikke var grundlag for at anse tegningen af garantikapital for ugyldig efter aftalelovens § 36.

Selvom vi før sagen i Vestre Landsret var lidt nervøse for udfaldet af denne sag, er vi, efter at have nærlæst præmisserne for dommen, blevet mere rolige igen.

Vi tror ikke, at dommen i denne sag vil få nogen væsentlig betydning for vores sag, for som professor Lars Bo Langsted siger til Nordjyske, så tager retten alene stilling til de konkrete sager og bevisførelsen under retssagen.

Dette understreger, efter min mening, vigtigheden af, at man har en rigtig god advokat, og at denne advokat har de fornødne muligheder for at bruge den tid, der skal til, for at sætte sig grundigt ind i sagen og dermed får et indgående kendskab til de dokumenter mv., der kan støtte den pågældende sag. Derfor er vi også utrolig glade for og trykke ved samarbejdet med LETT Advokater.

Den næste sag blev behandlet af Retten i Ålborg den 7. november 2012 og dommen blev afsagt den 21. november.

I denne sag gik dommen garanten imod, hvilket betød, at hun ud over at hun ikke fik sin tabte garantikapital tilbage også skulle betale 32.000 kr. i sagsomkostninger.

Dommeren i denne sag lagde i sin begrundelse og afgørelse blandt andet vægt på følgende:

1. at garanten havde tegnet garantikapital både i 1986 og 1989, og at hun var fuldt ud bekendt med retsvirkningen heraf, herunder at der var tale om ansvarlig kapital.
2. at det ikke var godtgjort, at garanten ikke var blevet rådgivet i fornødent omfang, da hun i marts 2007 efter et møde på eget initiativ om forhøjelse af renten på sit kontantindestående fik overført yderligere 248.000 kr. som garantikapital.
3. at retten efter vidneforklaringerne lagde til grund, at der generelt ikke blev tegnet garantikapital uden at kunden havde accepteret det.
4. at garanten ikke fandtes at have godtgjort omstændigheder der kunne medføre aftalens tilsidesættelse i medfør af aftalelovens § 36 og § 38 a, ligesom garanten heller ikke i øvrigt havde godtgjort, at Løkken Sparekasse havde udvist ansvarspådragende forhold, der kunne begrunde et erstatningsansvar.

I denne sag havde garantens advokat indkaldt en tidligere medarbejder fra Løkken Sparekasse, og FS Finans havde indkaldt tre tidligere medarbejdere fra Løkken Sparekasse.

FS Finans' tre vidner bedyrede under edsansvar blandt andet, at de, uanset om der var tale om nytegning eller yderligere tegning af garantikapital, altid havde rådgivet garanterne om risikoen ved garantikapital. De sagde også, at de heller ikke var bekendte med, at der skulle være nogen af deres kolleger, der ikke havde gjort det samme.

Da jeg hørte det, var jeg tæt på at falde ned af stolen. Det passede langt fra med det, vi selv havde oplevet i vores familie, og det passede heller ikke med det, jeg havde hørt fra rigtig mange garanter.

Når jeg tænker tilbage på de mange samtaler, jeg har haft med garanter, hvor de har fortalt, at de bare ringede eller skrev en mail til sparekassen, og at de, uden nogen form for rådgivning eller snak om risici, havde fået penge flyttet over på deres garantikapital, så kan det være svært at forstå de pågældende medarbejders påstand i retten.

Jeg kom også til at tænke på, hvordan de tre medarbejdere ville have svaret, hvis de var blevet spurgt om, hvordan de havde rådgivet dengang, sparekassen forhøjede maksimumsindskuddet på garantikapitalen til 250.000 kr., og at man i den forbindelse sendte et brev ud til alle garanter, hvori det fremgik, at man bare i en vedlagt svarkuvert kunne afgive ordre på overførsel af penge til garantikapital.

Den sidste sag blev af garanten også anket til Vestre Landsret og er berammet til den 16. december 2013. En meget lang og ubehagelig ventetid for den berørte garant.

FS Finans bekræftede under sagen i Vestre Landsret at der kun er rejst de to individuelle sager vedrørende Løkken Sparekasse.

Danmarks Radio

Som det nok er de fleste bekendt, blev alle foreningens medlemmer midt i november måned inviteret til at deltage i en fjernsynsudsending i Danmarks Radio.

Udsendingen skulle give kunder i de danske pengeinstitutter mulighed for at udtrykke deres frustrationer og mistillid med det, der var sket i de danske pengeinstitutter.

Sidst i november fik vi pludselig besked om at Danmarks Radio havde udsat udsendingen på ubestemt tid, og at man ville vende tilbage, når man vidste, hvornår man igen ville gå i gang med forberedelserne til udsendingen.

Vi fandt senere ud af, at det produktionsselskab, vi havde haft kontakt med, var det samme selskab, som løb ind i en masse vanskeligheder med Danmarks Radio i forbindelse med en udsending om EBH Bank. Det var den udsending, hvor der var nogle aktionærer, der gik rundt med nogle skilte på maven foran Retten i Hjørring. For godt 14 dage siden blev jeg igen kontaktet af produktionsselskabet som inviterede os til at deltage i en lignende udsending. Optagelserne til udsendingen skulle foregå den 19. marts ved Knippelsbro i København, og man ville gerne have fat i nogle personer, som var kritiske overfor de privatejede pengeinstitutter, havde mistet tilliden til deres pengeinstitut og som derfor også var åbne over for en debat om en statsbank.

Med de erfaringer vi havde fået efter den første henvendelse, valgte jeg på foreningens vegne at sige nej tak til at deltage i noget sådant.

Jeg havde svært ved at forlige mig med, at der ville være repræsentanter for foreningen Garantloekken, der løb rundt ved Knippelsbro i København med nogle skilte eller andet på maven eller andre steder.

Jeg synes, det var meget synd for de deltagende aktionærer fra EBH Bank, at de uforskyldt kom til at deltage i et stunt af den type, men man kan jo godt forstå, at de valgte at deltage, de har jo ikke en forening som vores, de kan støtte sig til.

I går kunne man det meste af dagen i P4 Nordjylland høre en masse om de forfærdelige ting, der kunne ske for de tidligere bestyrelsesmedlemmer i Løkken Sparekasse, hvis de blev dømt i den erstatningssag, der er på vej. Dette blev fulgt op i TV-Avisen i går aftes.

Knud Rødbro sagde i radioen blandt andet, at han helt havde mistet lysten til at sidde i en ny bestyrelse. ”Jeg vil ikke røre det med en ildtang. Jeg havde ikke forstillet mig, at man kunne risikere et erstatningskrav af den størrelse.” sagde han.

Umiddelbart efter at jeg havde hørt det i radioen skrev jeg følgende i en mail til P4 Nordjylland:

"Det ville have været til stor glæde for garantterne i den tidligere Løkken Sparekasse hvis Knud Rødbro og andre af de tidligere bestyrelsesmedlemmer havde takket nej til at sidde i sparekassens bestyrelse, for så havde de sandsynligvis ikke mistet alle deres sparepenge"

Afslutning

Jeg håber og tror at 2013 bliver et rigtigt spændende år for os og vores sag. Jeg tror der kommer til at ske en hel masse. Det er min vurdering at advokaterne gennem 2012 helt præcist har fundet ud af hvor de hver især står, så nu skal retten ind og træffe nogle for os meget spændende afgørelser.

Vi må krydse alt hvad vi har for at disse afgørelse bliver truffet til fordel for os, men ellers må vi holde fast i at: ”Vi gjorde sgu det vi ku”

Til slut vil jeg gerne takke alle der i årets løb har bidraget til foreningens arbejde. En meget stor tak til jer medlemmer for den store opbakning.

Beretningen, årsregnskabet og referat fra generalforsamlingen bliver en af de nærmeste dage lagt ud på foreningens hjemmeside.